

IMPULS

NR. 2 MAJ 1992 21. ÅRGANG
SCT. GEORGS GILDERNE I DANMARK

INDHOLD:

Kølvandsstribe	1
Gildets spejderkontakt	2
Tolerance eller intolerance	3
Gildemesterstævne 92	4
Red Barnet	5
Gildejubilæum 1993	6
Sammenfatning af gruppearbejde på LIS-stævnet	8
Folkekirken og det moderne menneske	10
Om forpligtelse	11
Kaktusblomsten	12
At blive gammel	13
Lidt om trofasthed	14
Ansvarlighed! Anstændighed! Loyaltitet!	15
Tiden	17
Beroring	17
Adresser	19
Livsbetragtninger	20

KØLVANDS- STRIBE

Alle mennesker har en kølvandsstribe - på godt og ondt - fra livets sejls - morild - vraggods - skum og tang og meget andet.

I stille nat jeg skuer ud
på kølvandsstribens blanke skrud
til den i nattens dis går ned
som svandt den bort til evighed.

Den er som et tilfældigt liv,
der svinder bort som tidsfordriv
hvor minder tager sagte bort
- et sådant liv må føles kort.

I tanken ser jeg uvejrstid
hvor striben straks blir' grå og hvid
og viskes bort af bølgebrus -
af regn og hagl og storme's sus.

Når sådant liv går trygt i havn
med mindelser om suk og savn
da kan om dette siges sligt
ej idel lykke - dog så rigt.

Fra »SPOREN«

Sct. Georgs Gilderne i Frederikssund

GILDETS SPEJDER- KONTAKT

I Sct. Georg nr. 4/1992 kan læses en artikel om spejderkontakt. Jeg vil gerne her uddybe den lidt m.h.p. at give GL nogle trumfkort i hænde til brug i gildets debat.

Internationalt:

Både i Polen og Gambia indgår spejderkontakt som et naturligt led, både fordi vi også skal arbejde med disse landes spejdere, men også fordi det er naturligt at inddrage vore egne spejdere i muligt omfang.

Vedr. Polen skal jeg endvidere henlede opmærksomheden på IS artikel i Sct. Georg. Den opfordrer interesserede gilder til at melde sig. At starte twinning med et polsk »gilde« af voksen-spejdere er selvfølgelig noget af en udfordring, men jeg er overbevist om, at det vil blive utroligt spændende og berigende. Det vil helt sikkert også medføre en åbning til vore egne lokale spejdere og nyt liv i gildet, - og dermed også medlemstilgang.

Nationalt:

Landsgildets samarbejde med Danske spejders Fællesråd (DSF) fungerer upåklageligt. Vi havde DSF' nye formand, Kirsten Nielsen, med til 2. LGR-møde den 29/2. Her havde vi en utrolig frugtbar debat, som egentlig handlede om gilderne og det internationale. Meget hurtigt konstaterede vi, at Danmark absolut ikke er førende i FOFSAG m.h.t. spejderkontakt.

Tværtimod er vi på det nærmeste en sørgelig agterianterne på dette vigtige område. Men det er så også det, som vi nu er i fuld gang med at ændre med vore handlingsplaner. Vi benævner os gildebrødre, - men vi er dog alle sammen voksne, der af egen vilje har valgt spejderidealene (og dermed også gildeidealene) som vort mål. Derfor er det naturligt at definere en gildebror som en voksen-spejder.

Lokalt:

Vedr. lederpleje, forældrearbejde og repræsentation i samråd, grupperåd og styrelse skal jeg blot henvise til min artikel i Sct. Georg. Den samme steds nævnte »vikarliste« har tidligere været beskrevet her i Impuls. Det handler jo om at få interesserede gildebrødre opført på listen med tilf. og »speciale«. Desværre er langt de fleste gildebrødre overdrevent beskudne og tilbageholdne på dette punkt. Derfor dette råd: Drøft det med lederkredsen, og få dem til at agitere i gildet, lad lederene komme til orde i gildehallen (f.eks. 5 min. Sct. Georg) eller til et gildemøde. Prøv forinden at få en aftale med et par gildebrødre om at de melder sig som de første.

En måske lille, men dog væsentlig håndsækning kan også være hjælp til at formidle salg af lodsedler eller spejderjul. Der vil blive reklameret i Sct. Georg nr. 5 og 6 for gildernes hjælp til at bistå med salget af Spejderjul (blot til orientering, så GL kan være beredt).

Spejderkontakt og medlemstilgang hører uløseligt sammen. Uden spejderkontakt - ingen tilgang. Og uden tilgang visner kontakten.

Lad mig til slut understrege, at spejderkontakt, internationalt arbejde og medlemstilgang kun er nogle af de mange

spændende emner, der skal drøftes på gildemesterstævnet.

Gildemesterstævnet handler ikke om paragraffer og afstemninger. Det handler udelukkende om gensidig inspiration blandt gildebevægelsens »førstetjenere« og foregangs m/k.

God sommer - og på gensyn i Esbjerg.

Niels, LGM

TOLERANCE ELLER INTOLERANCE

Skyd ikke på pianisten - sagde de gamle guldgravere - og andre kan også af og til sige det samme, når vi også indenfor gilderne træffer - som regel - ubevidst intolerance.

Vi har ved optagelsen lovet, at møde hinanden med ægte brodersind. Dette er også nemt, når vi sidder i festligt og kammeratligt lag efter en gildehal - men glemmes tit under en diskussion, hvor meninger bliver trukket skarpt op, og kritikken »surere« end hvad der svarer til gildets idealer. Vi har netop i marts måneds gildeting ny - eller genvalgt mange ledelsesposter, udvalgsposter og andre jobs i de lokale gilder.

Disse brødre - som vi har valgt i tillid til, at de efter bedste evne vil udføre det dem pålagte »embede« svarende til, hvad Sct. Georgs symbolet er udtryk for, har berettiget krav på alle brødrenes støtte. De påtager sig ofte slidsomt og tidskrævende - frivilligt job for at gøre gildehaller, møder,

ture - og alle de mange andre ting lettere og lysere for andre brødre.

Vi bør nok afholde os fra - det gælder ikke mindst brødre i min aldersgruppe - ved hver en lejlighed, at komme med en »løftet pegefinger« når en lille ting »smutter eller kikser«. Fri os fra at blive »Karl Smarte og Bedrevidere« ved det mindste fejlskøn, og straks hakke ned på de pågældende der udfører et arbejde for andre.

Det er klart, at ikke alle brødre kan gå aktivt ind for de forskallige opgavers løsning. Og det er hel sikkert, at alle »SUPERMÆNDENE«, der er fejlfri, ikke står i kø for at løse de mange opgaver i gildearbejdet, gildehaller, møder, ture og udvalgsarbejde af mange arter året igennem. Det er for nemt for »forhenværende« at komme med bemærkninger om, at »sådan gjorde vi ikke i min eller forgængerens tid«

HUSK:

At den, der udfører noget, også gør fejl.

At den, der ikke udfører noget, ingen fejl gør.

**At det er bedre at udføre noget og af og til fejle,
end ikke at udføre noget og ingen fejl at gøre.**

Vis din anerkendelse overfor brødre, der gør et arbejde med et venligt ord engang imellem, og vent ikke til nekrologen - da er det for sent!

H.D. Nulep

Fra »INFORMATION & DEBAT«
Sct. Georgs Gilderne i Kolding

Som tidligere meddelt afholdes

GILDEMESTERSTÆVNE

92

lørdag - søndag den 26. - 27. september 92
på Esbjerg Kursus- og Conference Center
med start lørdag kl. 13.30 og slut søndag kl. 14.00.

Mulighed for frokost lørdag inden start kl. 12.00 - 13.00 og efter slut kl. 14.00 - 15.00.

Pris kr. 600,- incl. stævnegebyr, overnatning, middag lørdag aften, morgenmad søndag samt div. kaffe/the serveringer.

Frokost lørdag og/eller søndag koster yderligere kr. 100,- pr. gang.

Tilmeldingsblanket og frist fremsendes med »Information for Gildeledelse«.

Mange aktuelle emner vil blive behandlet på Gildemesterstævnet.

Nogle emner vil blive behandlet som orientering i plenum med mulighed for spørgsmål / debat. Andre emner vil blive taget op som »mini-seminarer«, som man på forhånd har tilmeldt sig.

Mini-seminarerne vil have følgende emner:

1. Medlemskab

Howdan får vi nye medlemmer?

Howdan får vi dem til at blive?

Howdan får vi yngre med i gildebevægelsen?

2. Synliggørelse af Gildebevægelsen

Ekstern PR.

Samarbejdsrelationer til samfundet omkring os udover spejderne.

3. Gildeledelse

Gildeledelse er meget andet end ledelse af en gildehal!!!!

4. Kursusvirksomhed

I hvilket omfang og af hvilken art har gildebrødre behov for kursusaktivitet?

5. Spejderkontakt

Howdan gennemføres Handlingsplanen vedr. spejderkontakt?

6. Gildernes politiske ståsted

Citat fra optagelsesritualet side 4-5-11 første afsnit.

Med hensyn til det politiske må vi være medborgere, der ikke alene fylder vor plads i tilværelsen bedst muligt, men også føler et medansvar for løsningen af de politiske samfundsspørgsmål, der præger vor tid, og som må angå os alle.

Hver deltager i GM.stævnet vil få lejlighed til at deltage i 2 af seminarerne efter eget ønske, som angives ved tilmelding.

Emner som herudover vil blive behandlet er som følger:

1. Handlingsplaner vedr. Gambia, Polen & Spejderarbejde, Gildebevægelsens 60

års jubilæum, Spejdernes Fællesråd, Sct. Georgs Fonden, LGT i Holstebro 1993, Good-turn mærket.

I forbindelse med gildemesterstævnet vil der blive afholdt gildehal (uforpligtende påklædning, utraditionelt tidspunkt samt ditto afvikling).

I videst muligt omfang vil der gives mulighed for ikke-struktureret samvær og inspiration.

Naturligvis er det primært gildemestre som indbydes til at deltage i dette stævne, men hvis gildemesteren ikke selv kan deltage, er man velkommen til at sende et andet ledelsesmedlem eller repræsentant for gildet.

Vigtigt for os alle sammen og for vor bevægelse er at flest mulige (helst alle!) gilder, distrikts-/stadsgilder og provincialer er repræsenteret på dette hvert andet år afholdte stævne, hvor vi uforbindende, kreativt, opbyggende og kammeratligt kan inspirere hinanden og udvikle vor bevægelse.

Med gildehilsen
Kirsten Hector
Vicelandsgildemester

RED BARNET

Som bekendt valgte LGL at stoppe samarbejde med Red Barnet umiddelbart efter nytår, da vi ikke - trods mange forsøg formåede at opnå en sikker og blivende kontakt med organisationen. Det var med stor beklagelse, at dette skridt blev taget, fordi gildebevægelsen og Red Barnet på mange væsentlige områder har et interessefællesskab.

1. marts forlod Poul Erik H. Petersen jobbet som kontaktchef i DDS for at blive afdelingsleder i Red Barnet.

Poul Erik kender derfor problemstillingen fra begge sider, og han har kontaktet mig for at forsøge at skabe kontakten og genoptage samarbejdet. Vi har foreløbig aftalt et møde 22/4 for en nærmere drøftelse.

En første mulighed for at komme i gang igen kan blive EF-valget 2. juni. Ved sidste valg prøvede vi noget lignende. Dengang var der p.g.a. den daværende dårlige kommunikation og mangelfulde styring fra Red Barnets ledelse nogle steder, hvor det gik mindre godt. De fleste steder klarede gilderne dog vanskelighederne ganske flot. Desværre var Red Barnet ret tilbageholdende med PR bagefter.

Nu er styringen lagt i hænderne på en person, som vi kender og kan have tillid til. Derfor kan jeg kun anbefale interesserede gilder i at arbejde sammen med Red Barnets lokalkomiteer (mig bekendt har vi faktisk ret så mange gbr. siddende i lokalkomiteerne rundt i landet).

Med gildehilsen
Niels, LGM

GILDE- JUBILÆUM 1993

I Sct. Georg maj 1992 gives en foreløbig beskrivelse af de aktiviteter, der foreslås fra Landsgildets side til afholdelse i forbindelse med vort jubilæum.

Vi skal her give en uddybning af visse af punkterne.

Spejderbyløb

Det er vigtigt, at der både i forbindelse med planlægningen og i forbindelse med gennemførelsen holdes tæt kontakt til de stedlige spejderledere. Det er nok nødvendigt, at denne kontakt etableres med spejderkorpserne på både divisions- og på gruppeplan.

Det har været lidt beskæmmende for landsgildeledelsens repræsentanter i kontaktudvalget til spejderkorpserne at måtte høre, hvilket omdømme gildearrangementer har (selv om jeg tror, at dette dårlige ry er uberettiget). Prøv at medvirke til, at dette arrangement afholdes på spejdernes præmisser uden at tænke så meget på, hvordan det var, da I selv var spejdere.

Det er målet, at den drejebog, der er omtalt i Sct. Georg, skal kunne udleveres ved gildemesterstævnet i september. Så

er der en god, lang vinter til den videre planlægning af arbejdet.

Placering af byløbet

Vi mener faktisk, at byløbet bør afholdes på de gader og torve i byerne, hvor der er allerflest mennesker lørdag formiddag. Det gør ikke noget, om der bliver lidt trængsel i byen denne dag. Formålet er bl.a., at spejderaktiviteterne skal være **synlige** for flest mulige mennesker. Det er naturligvis nødvendigt at sikre sig nødvendige tilladelser og opbakning hos politi og kommunale myndigheder.

Prøv også at tale med handelsstandsforeningen eller gadeforeningen om arrangementet. Det kunne jo være, at de handlende er interesseret i at lave særligt handelstiltag i dagens anledning. Det må forventes, at vi med et grundigt, forudgående PR-arbejde kan trække ekstra mange folk på gaden denne dag. Vi skaffer kunderne frem til forretningerne, og forretningerne sponsorer vort arrangement!

Det er ikke muligt centralt at bestemme, i hvilke byer/lokalteter et byløb skal arrangeres. Her må vi bede provincialerne og distrikterne »tage foretrøjen på« og

koordinere med gilderne, hvor byløbene skal afholdes. Det er vor opfattelse, at et byløb ikke kan få tilstrækkelig størrelse og attraktion med et mindre deltagergrundlag end 200 spejdere. Op ad i deltagertal er der næsten kun »afslutningspladsens« størrelse, der sætter begrænsningen.

Vi vil til provincialerne fremskaffe lister fra korpserne med deres enheders placering og gruppeledernes adresser. Provincialerne tilser, at ingen grupper glemmes i arrangementet. Vi har i kontaktudvalget været spurgt, om gilderne vil betale bustransport for udenbys deltagelse i et byløb, hvilket er afslået. (Men vi vil selvfølgelig ikke modsætte os lokale beslutninger i anden retning).

Afslutningsreceptionen foreslås holdt på rådhuset, i en restaurant eller mødelokale, der ligger nær den plads, hvor byløbet afsluttes. En kirkekrypt eller et menighedslokale vil også være velegnet. Sørg for aftale om og med stedet i god tid. Også på dette felt skulle det være muligt at skaffe sponsorer til udgifterne.

Hvis gildet skal have uddelt penge eller gaver i dagens anledning bør det foregå ved receptionen. Eventuelle tilbagevendende uddelinger kunne jo flyttes til denne lejlighed af hensyn til PR-værdien.

Præmiering

Vi har hørt kritikken af vort oprindelige forslag om kontant præmiering til spejderenhederne alene for at deltage, og vi skal ikke forsøge at »pådufte« nogle gilder noget i denne retning.

Tanken var, at vil vi benytte vort jubilæum til en mild gaveregn til spejderne, kunne vi lige så godt anvende spejdernes opbakning af arrangementet som målestok for vor kontante uddeling. Baden Powell kunne såmænd ikke have lavet et bedre

pædagogisk princip: noget for noget. - Altså helt i spejderånden.

Take it or leave it!

Vævater til at sy på uniformen en »in« hos spejderne, hvorfor et vævat til hver spejder med vort jubilæumslogo vil indgå i løbspakken.

En anden målestok for præmiering, vi gerne ser anvendt, er honorering for flest mulige gæstedeltagere i patruljerne. Byløbet erstatter et spejder for en dag arrangement. Skal denne ide følges, skal spejderoplevelsen gerne sælge til rigtig mange ikke-spejdere, både børn og voksne. Spejderne bør motiveres til at invitere kammerater med til løbet. Hvordan skabes denne motivation? Ideer udbedes her i Impuls. Snarest.

Et så synligt arrangement som dette kan for spejderne måske også anvendes som akkvistion for nye ledere (eller af gilderne for nye gildebrødre). Tilbagevendende udfordringer for begge parter!

Gildehal og festaften

Distrikts- og stadsgilderne bør snarest påbegynde at arrangere denne gildeinterne fest. Der skal bl.a. træffes aftale om lokaler, servering og evt. underholdning/musik.

Vi foreslår, at der **alle** steder indledes med åben gildehal søndag den 25. april 1993 kl. 17. Gildehallen holdes åben af hensyn til de indbudte ægtefæller. Efter landsgildeledelsens opfattelse kan **gildebrødre (m/k)** godt i den åbne gildehal danne kæde og aflægge gideløftet. Der bør derimod ikke i denne gildehal være indsættelse af ny ledelse, hvilket også vil være uaktuelt, eftersom distrikts- og stadsgildeledelserne på det pågældende tidspunkt endnu ikke er valgt. De enkelte gilder må altså selv på andre tidspunkter

afholde gildehaller med indsættelse af nye medlemmer.

Efter den åbne gildehal foreslås vandrehal, og kl. 18.30 kan vi så gå til bords over hele landet.

Der vil blive udsendt en hilsen fra landsgildemesteren og en sang til festaftenen, hvis omfang i øvrigt helt vil blive overladt til det lokale initiativ, temperament og økonomi.

Landsgildeledelsen
Svend Erik Jensen, VLGS

SAMMEN- FATNING AF GRUPPE- ARBEJDE PÅ LIS-STÆVNET.

(Landsgildets Internationale Stævne)

På det nyligt afholdte LIS-STÆVNE havde vi sat deltagerne i 6 grupper med 10 personer i hver. Disse grupper havde vi bedt om at arbejde med følgende spørgsmål:

3 grupper med følgende spørgsmål:

1. *Kom med jeres mening om, hvorfor det internationale gildearbejde fungerer/ikke fungerer.*

2. *Redegør for hvordan I mener ønskesituationen er, hvis det internationale gildearbejde skal lykkes.*

3. *Hvordan kan vi formidle bedre PR, uden at vore med-gildebrødre bliver trætte af os.*

3 andre grupper med følgende spørgsmål:

4. *Vi beder om ide' oplæg til en international gildeaften. Vi vil gerne have detaljer om arrangementet (emne, servering, udsmykning m.m.).*

5. *Vi vil bede jer komme med forslag til et Fellowship arrangement (enkelt gilde - distrikt / stad - provincial).*

Vores tanke med dette har været, at vi ville prøve at sammenfatte besvarelserne, og dernæst bringe dette i IMPULS, således at alle læserne af bladet er orienteret om, hvad man blandt andet gerne vil have mulighed for at arbejde med på det internationale plan.

Besvarelserne af spørgsmål 4 og 5 viste tydeligt, at man gerne vil afholde arrangementer med internationalt islæt. Det fremgik også, at man gerne vil koncentrere sig om et land ad gangen, med mulighed for at engagere gode foredragsholdere, der på en spændende og engageret måde kan fortælle om det pågældende land, dets kultur, natur, infrastruktur osv. En anden ide' er at få nogle fra landet til at præsentere dets musik og eventuelle specielle danse. Naturligvis skal der til at give kolorit også være udsmykning og mad, der passer til emnet, men dette må ikke være det primære.

Der kom fra en af grupperne forslag frem om, at man i et gilde som gruppearbejde kunne give de enkelte grupper til opgave at søge oplysninger om gildearbejde i hver sit land. Efterhånden som grupperne får svar tilbage, skal de arrangere en aften med »deres« land som emne. Om muligt måske med besøg fra det pågældende lands gildebevægelse. Man kan ved et sådant gruppearbejde også forestille sig, at det udvikler sig til Twinning og hermed venskab på tværs af

grænserne, hvilket netop er noget af det vi efterlyser, som en del af det internationale gildearbejde.

Endelig har man også mulighed for til en sådan aften, at benytte de muligheder vi har indenfor vores egen kreds ved, at høre noget om arbejdet med Gambia, Polen og informationer om det internationale gildearbejde iøvrigt, her kan der trækkes på Gambia Projektet, PIM og IS.

Spørgsmål 1, 2 og 3 er nok lidt vanskeligere at sammenfatte, da det var en meget bred vifte, der kom frem ved disse besvarelser. Men een ting kom dog klart til udtryk, og det var enigheden om, at det er uhyre vigtigt at hvert gilde udpeger een bestemt person, der skal være ansvarlig for varetagelsen af gildets internationale arbejde. Der var også en enkelt gruppe, der foreslog et laug i stedet for en enkelt person. Men enigheden var der om vigtigheden af, at der vælges en person til at være ansvarlig for dette område.

Det kom også frem, at det ville være rart med en målsætning af, hvad der er internationalt arbejde, og hvad der forventes af det.

Der var også enighed om, at det er vigtigt, at så mange som muligt får mulighed for at deltage i de forskellige internationale stævner og træf, for på denne måde at blive inspireret til at arbejde videre derhjemme. Men der var også enighed om, at denne mulighed formindskes meget grundet de store udgifter, der er forbundet med deltagelsen. Vi bør være opmærksomme på disse problemer, og så vidt det er os muligt at påvirke arrangørerne til eventuelt at have flere pris-klasser for overnatning, at det ikke skal være obligatorisk at deltage i alle måltider. Hvis vi kan gøre det billigere, er der større mulighed for at flere og også yngre

gildebrødre deltager. Dette vil vi naturligvis være opmærksomme på, når vi skal arrangere Nordisk Stævne i Fåborg i 1996.

Nogen mente, det var bedre, hvis det internationale gildearbejde foregik rundt om i de enkelte gilder, med det man der følte for at engagere sig i, således at der ikke skulle ligge handleplaner fra landsgildeledelsens side. Dog var man opmærksom på, at dette nok allerede foregår rundt om i de enkelte gilder. Det ville dog nok være en god ide' med lidt samordning, og som et minimum ville det være rart, hvis IU var orienteret om, hvad der foregår rundt om i landet. På den måde var der også en mulighed for at ko-ordinere dette arbejde lidt mere, og på den måde måske få større og mere synlige resultater. Under fremlæggelsen af dette kom det frem, at de fleste havde den opfattelse, at mange gildebrødre meget gerne vil engageres rent praktisk i stedet for bare at blive opfordret til at betale sig fra det internationale engagement, og dette bør vi da, sammen med alle de andre tanker, der kom frem være opmærksomme på, og se at få taget op til debat.

Det blev også fremhævet, at det er vigtigt for at synliggøre det internationale arbejde, at alle der afholder lidt større arrangementer med internationalt islæt husker at offentliggøre det, ikke kun i de lokale blade, men også i Sct. Georg, hvor det nok ville være gavnligt, hvis vi havde en speciel rubrik til stoffet om det internationale arbejde.

Der kom også forslag frem om, at de personer, der er udpeget i de enkelte gilder på distrikts- eller provincialplan kunne udarbejde en ide' bank med oplæg til internationale arrangementer. Ligeledes blev det foreslået, at man i alle gilder

har »gildets kvarter«, hvor alle der har noget på hjerte, har en mulighed for at få ordet, og hermed naturligvis også den internationale medarbejder, som også skulle have 5 min. Sct. Georg 1 gang om året.

Som I kan se, ligger der mange tanker rundt om os hos de internationalt interesserede gildebrødre, så kære læsere, giv dem dog en chance for at føre noget af det ud i livet.

Hanne Monberg
IS

FOLKEKIRKEN OG DET MODERNE MENNESKE

»Et stadig stigende antal mennesker melder sig i disse år ud af folkekirken - uden af den grund at søge kontakt med andre religiøst betonedede trosretninger.

Tror du, at baggrunden er den tekniske udvikling og dens naturvidenskabelige forklaring på verdensbilledet? Er det et symptom på nyvurderingerne af den religiøse tænkning, eller er det slet og ret materialistiske livssyn, der slå igennem?»

Hver søndag ringes der til gudstjeneste fra mere end 2000 kirker her i landet - kun et par procent af de danskere som betaler Kirkeskat, reagerer på klokkerne og går i kirke. Op igennem 70'erne og 80'erne var udmeldelsesprocenten i Folkekirken stigende samtidig med at dåbstallene viste faldende tendens - dog med det lille positive træk, at der i Vestjylland blev døbt forholdsvis flere børn end i de store byer. Derimod var antallet af kirkelige vielser i

det sidste årti stigende - ikke fordi det behøver at have noget med aktiv Kristendom at gøre, men det har været en tradition, og op gennem 80'erne blev danskerne mere traditionssøgende.

Hvad er da baggrunden for, at så mange siger farvel til Folkekirken - melder sig ud eller bliver stående som passivt medlem? Den er dog ellers så rummelig, har plads til mange teologiske forgreninger såsom Indre Mission, Grundtvigianisme og hvad de ellers kalder sig.

Er den tekniske udvikling og dens naturvidenskabelige forklaring på verdensbilledet skyld i frafaldet?

Måske nok for en dels vedkommende. Allerede da Darwin i 1859 fremsatte sine teorier om »Arternes oprindelse«, blev der rokket ved manges Gudsopfattelse. I dag accelererer den tekniske udvikling voldsomt - vi får flere og flere højtuddannede specialister - vi kan foretage dybtgående indgreb i naturen med gensplejsning, vi kan fremstille reagensglasbørn, og vi kan holde mennesker i live, indtil vi kan indoperere deres organer i mere levedygtige individer - man må uvægerligt stille spørgsmålet, om

specialisterne har det fornødne engagement i etiske og menneskelige værdier.

En kendsgerning er det, at mange har svært med at forlige alle disse fremskridt med en Kristentro - de finder ikke svar i Folkekirken, som i det store og hele forholder sig passiv til udviklingen.

Et større frafald må nok ses som et symptom på den kritiske vurdering af den religiøse tænkning, som har fundet sted i disse år, og som hænger sammen med vort ændrede livssyn.

Folkekirken har i masser af år været en af mange identitetsgivende faktorer i det danske samfund - ordet identitet har her

at gøre med det, som er uforanderlig på trods af ydre omskiftelser. Der var mange andre identitetsgivende faktorer såsom familiestrukturen - bopælen - moralen o.s.v. - de havde ofte en religiøs begrundelse og dannede grundlaget for samfundsstrukturen.

I de sidste 2 årtier har der været opbrud og frigørelse fra disse før så uforanderlige normer. Kristendommens leveregler i de 10 bud står ikke som retningslinier for det moderne menneske - der udkæmpes krige overalt på jorden med større og større grusomhed - og mere og mere raffinerede våben - volden florerer som aldrig før, der er ingen respekt for andres liv og ejendom - mange lever i angst for fremtidige miljøkatastrofer.

Hvad kan Folkekirken give os? Hvordan forholder den sig? Spørger mange af nutidens rodløse mennesker - Folkekirken isolerer sig - den lever ikke med i hverdagen - mange præster virker som et levn fra den autoritetstro tid, som nutidsmennesket har fjernet sig fra - det er nogle af de argumenter, man ofte har hørt, og som har ført til frafald blandt Folkekirkens medlemmer.

Tilbage står spørgsmålet, om det slet og ret er det materialistiske livssyn, som slår igennem?

Vort samfund styres rationelt - der tages mere hensyn til økonomisk gevinst end til mennesker og natur. I skolen er Kristendomsundervisningen blevet kraftigt reduceret - morgenbøn og salmesang er der ikke meget tilbage af - travle forældre magter ikke altid at engagere sig for dybt i spørgsmålene - resultatet er, at børn og unges forhold til Folkekirken uundgåeligt bliver negativt eller ikke-eksisterende og samtidig oplever de og overtager selv det materialistiske menne-

skes centrerer om sig selv og sin egen lille verden - det gælder penge og position fremfor menneskelige værdier, og det ansvar, som tidligere var en forpligtelse overfor ens nærmeste og overfor det samfund, som vi lever i, forflygtiges - man er sig selv nok.

Min konklusion på spørgsmålene er, at udmeldelserne i Folkekirken har mange årsager - også flere end her er nævnt, men noget tyder på, at udviklingen er ved at vende, at holdningen til Folkekirken er ved at skifte samtidig med, at mange yngre præster er åbne for problemerne og ved at involvere børne- og ungdomskor eller orkestre i gudstjenesten eller som noget nyt at holde temagudstjenester forsøger de at nå ud til en bredere kreds.

(riddersvar af Trine Enevolden, 1. Sct. Georgs Gilde i Viborg)

OM FOR- PLIGTELSE

Forpligtelse er det, som omdanner løftet, du har givet til virkelighed.

Det er ordene, som taler frejdigt om dine hensigter. Og handling taler højere end ord.

Det er at skabe tid, hvor den ikke findes, at gøre tingene igen og igen og igen, år efter år efter år.

Forpligtelse er det stof, du består af, kraften til at ændre tingenes overflade. Den daglige sejr over din skepsis.

*Fra »GILDEKONTAKT«
Sct. Georgs Gilderne i Odense*

FRU GUDS STORE LYGTE

Digte af Grete Friis

KAKTUSBLOMSTEN

De gav mig en gammel Kaktus,
- sae selv, det var noget Bras -
den havde staaet nede i en Kælder
og saa ud - gudfaderbevars -
den var grøngraa og falmet og frønnet
og saa eventyrlig sur,
at den aldrig havde faaet Blomster;
det var imod dens Natur;
de sae, jeg maatte belave
mig paa, at den fyldte og - stak;
men for mig var det trods alt en Gave,
saa jeg sae: Hjertelig Tak!

Jeg gik hjem med min gamle Kaktus
og saa paa min Vindueskarm,
der var sprængfyldt med Grokraft og
Skønhed
som en virksom og velpasset Farm,
og jeg saa paa det gamle og frønnede Vrag
og følte mig utilpas;
men saa tog jeg en vilid Beslutning
og gav den den bedste Plads;
og saa mumlede jeg i det stille:
Nu er det mit Haab og min Tro,
at du lader vær' med at drille;
for nu skal du nemlig gro!

Og saa gav jeg den gamle Kaktus
Kærlighed, Omhu og Fred;
den var stikken og sur utilnærmelig,
saa det kræved Taalmodighed.
Det var Synd at sige, den pyntede op,
det var snarere - tværtimod;
og hvad jeg fik af haanlige Grin for mit Job,
ku' faa Sten til at græde Blod;
men jeg vidste, jeg blev belønnet,
for min Vilje bar Troens Kulør -
Men min Kaktus var grøngraa og frønnet,
og saa ud aldeles som før.

En Morgen skreg jeg: Næh nu er det nok!
Nu skal du min Tro smides ud! . .
- Mit Hjerte slog Kraftspring af lutter Chok;
for min Kaktus bar nye Skud.
Den gemte en Blomsterknop dybt i sit Skød,
grøn af Haab stod den vigtig og sejt,
netop nu, hvor min Hævntørst krævede Død,
fordi man haanede mig.
Men det er Naturens Under,
at Troen slaar Hadet ud,
fordi vore Luner bundet
i Tovtrækket Djævelen - Gud.

Og nu staar min gamle Kaktus
med en rødrende Blomst i sin Favn,
og en himmelstormende Lykke
har opfyldt et sugende Savn.
Af Form er den ren som en Lilje,
og Duften, der er i mit Hus,
af Hyacint og Vanilje
er stærk som Champagnens Brus.
Og nu kommer de drilske Haanere
og hylder min Dygtighed,
- de Latterlighedens Bevaanere
af Dumhed og Stædighed.

Se, har du en gamle Kaktus,
saa giv den blot Vand og Tro.
Det er trods alt en levende Vækst,
der skal ha Lov til at gro.
Og er den end falmet og frønnet
og stikken og prikken og sur,
saa vil du maaske bliver lønnet
med en Blomst af en vældig Natur.
Men dyrk den nu ikke for Hyldestens Ord
og Blomster fra Narrenes Flok;
for naar de haaner en levende Plante, der
gror,
saa er det vel latterligt nok!

fra »3. Gilde NYT«

3. Sct. Georgs Gilde i Slagelse

AT BLIVE GAMMEL

At blive gammel er kun noget andre bliver, men pludselig en dag er man den ældste i mange sammenhænge, f.eks. til familiefester og på arbejdspladsen.

Det sker - forekommer fra den ene dag til den anden, du hopper en generation bagud, du var jo ung i går - var du ikke?

De gamle man møder og kommer i snak med, taler til en på en måde som om vi er fra samme årgang. En dag kom jeg gående, lidt hurtigt - var som altid lidt sent på den - (det er måske fordi mine bevægelser er i slow-motion) - foran gik en ung mor, som så siger til sit barn »flyt dig lidt så den gamle dame kan komme forbi« - jeg standsede op - så mig omkring - nej, der var kun mig. Jeg indså det var mig - så er det man bør stoppe helt op, eller rettere - for ikke at generalisere - standsede jeg op, greb mig selv i armen. Næh, jeg var jo ikke ung længere, det som jeg troede kun skete for andre var nu sket for mig. En helt ny situation, trække vejret dybt, se i øjnene nu går du ind i en ny proces »den modne alder«, »de unge på 50« kunne man kalde det.

Nej Erna, det er kun at tale uden om, du er ved at blive gammel (og det siger jeg uden koketteri) for det duer heller ikke længere at lege med problemet.

Jeg kunne jo også tage diverse piller, creme, silkone, få ansigtet strammet op i de rigtige folder.

Godt - der må være nogle plusser ved den tilstand, det kan vel ikke være tab og forfald, der må være nogle tillægsgevinster for os omkring 50?

Jeg tænker videre - der er børnebørnene - dem elsker jeg. Deres snak og pludren, som jeg nikker genkendende til og husker fra da mine var små. For ikke at tale om den glæde at få to klistrede havregrynsarme om sin hals og et stort højlydt kys.

Nu behøver jeg ingen store principper eller opdragelses metoder. Den tid vi har sammen er fuld af lyst og nydelse. Det lyder som om nu er hun da lallende sentimental - nu rabler det for hende - tænker nogen sikkert - og det gør det jo (rabler) men ungerne er bare så dejlige.

Man behøver heller ikke at leve op til moden og mændenes krav, men slippe desperationen af de begyndende grå hår, rynker og slap hud. Ikke lade stå til, det er ikke det jeg mener, men finde sig selv, at være god nok på egne præmisser, så kommer skønheden indefra. Jeg synes jeg kan se det i ansigterne på dem der har accepteret det, jeg ser skønhed komme ud indefra og stråler varmt ud mod en.

Vi er en stor skare på vej ind i den tredje alder. Vi har levet i en dejlig tid, oplevede ganske vist anden verdenskrig, men er næsten blevet båret på en sky siden. Ingen arbejdsløshed, man kunne vælge den uddannelse man havde lyst til. Vi har måske været børn for længe, at vi nu ikke vil være voksne?

At finde sig selv er nødvendigt. Jeg er begyndt at starte dagen med at hilse mit spejlbillede med »Godmorgen, smukke« og det er forbløffende så hurtigt vi er blevet enige - spejlet og jeg - vi siger til hinanden »vi kan noget - vi vil noget«.

Jeg vil da godt træde lidt tilbage og lade de unge fylde, men jeg nægter at blive **usynlig**, en **undskyldning** for mig selv og den alder jeg nu har og ikke kan gøre for. Alternativet er trods alt at dø, og det er

der også mange der gør - venner og familie. Det eneste vi kan bruge det til er at få noget ud af vores liv, mens vi har det.

Her står man så med en masse livserfaring, som de yngre årgange slet ikke har brug for. Det er den tort man må lide. Selvfølgelig vil vi helst have de unges respekt og accept, men får man den ikke må man bekræfte sig selv i at være noget værd, at blive gammel på en anstændig og/eller sjov måde.

At være »gråmeleret« på en arbejdsplads, frygter for afskedigelse, eller skal man overlade sin post til yngre kræfter, som det så pænt hedder, eller skal man blive ved at klare en eventuel latterliggørelse. Blive anset som forældet, gammeldags, uden betydning på manglende forkant med tiden. Eller skal man håbe på at ens viden, erfaring og nysgerrighed efter at lære noget nyt vil udløse respekt (det er bare svært når man får afslag om nye kurser).

Tilbage til spejlet - du er noget, du kan noget, du lever, er rask og frisk, har et godt hjem, en mand og unger der elsker dig - du bliver holdt af. Altså er livet værd at leve. Du har råd til at gøre hvad du vil, du har tid til at dyrke dine fritidsinteresser. Du har dine »gamle« venner i Gildet, vi har noget at være fælles om. Der er stadig brug for dig, så hvor er det dog vidunderligt at blive gammel.

Mit mål er at ældes med ynde, ingen klynkeri og selvmedlidenhed.

fra »3. GildeNYT«

3. Sct. Georgs Gilde i Slagelse

LIDT OM TROFASTHED

Trofasthed og pligt kan føre til en farlig kombination, når begreberne fører til en autoritær adfærd og blind lydighed. I vor travle tid, hvor det kniber ikke så lidt med blot at nå det allervigtigste, så hænder det ofte, at vi kommer til at optræde ualmindelig troløse overfor mennesker, som havde ventet af os, at vi var nogle af dem, de kunne regne med i en vanskelig og kritisk situation.

Mange er blevet skuffede, fordi de følte sig svigtet, og vi sidder så tilbage med smerten ved at have svigtet og med tanken på, at på samme måde vil der måske komme et tidspunkt i vort eget liv, hvor det er os, som er de skuffede og bitre, der søger ind i ensomheden, fordi vi føler, at man ikke kan stole på nogen. Situationen er kendt af os alle.

Ikke blot i forholdet til mennesker, som er i en øjeblikkelig vanskelighed, men også i forhold til de syge, de ældre og de ensomme. Her nytter det så lidt med alle vore forklaringer og undskyldninger. De duer ikke, men vidner kun om, hvor optaget vi altid er af os selv og alt vort eget. Tænk, hvor ofte i vort liv netop denne omtalte trofasthed har været med til at glæde os, tænk på, hvad vi fik givet netop af dem, der kunne skubbe deres eget til side og give sig tid til at tænke på og være noget for andre.

fra »KONTAKTEN«

Sct. Georgs Gildet i Kongens Lyngby

ANSVARLIGHED ! ANSTÆNDIGHED ! LOYALITET !

Gildemesteren

Begreberne, som ernerævnt i denne overskrift, er store. Jeg er nok meget på linie med mange, når jeg føler, der har været et væsentligt skred i opfattelsen af, hvornår der ertale om ansvarlighed/uansvarlighed, anstændighed/uanstændighed eller loyalitet/illoyalitet i forhold til bare for 10 år siden.

Bredt set er vi danskere blevet mere egoistiske, og flere og flere spørger i dag sig selv, om han/hun skylder samfundet noget? Dette spørgsmål stilles vel med tanker både på det materielle og på det personlige plan. Er vi ansvarlige eller loyale mod samfundet. Kan vi i nogen grad godt være uansvarlige/illoyale mod os selv eller vor familie?

Vi har f.eks. oplevet, oftere i de senere år, at enkeltpersoner eller grupper skjules i Danmark. På nært hold har vi gruppen af palæstinensere som med megen virak »blev« i Danmark ved hjælp af en gruppe mennesker, som givetvis hjalp ud fra en ægte medmenneskelig overbevisning om, at det, de gjorde, var både ansvarligt og egentlig også anstændigt; men overfor samfundet, og det vil jo sige os alle bredt, kommer det let til at ligne en i hvert fald illoyal og måske endda lidt egoistisk handling, som på længere sigt ikke engang gavner de involverede personer.

Mere og mere, syntes jeg, står vi alle, næsten i det daglige, overfor at skulle træffe et valg om enten at være lidt egoistisk, eller at være ansvarlig og loyal. Det er desværre sjældent sammenfald, og

dog måske på et enkelt punkt. Det vil jeg vende tilbage til.

På sammen måde kan vi rejse en stribe af spørgsmål, som på en eller anden led bringer vore holdninger til ansvarlighed, anstændighed og loyalitet ind i billedet.

F.eks. - Er der god overensstemmelse mellem straffen og forbrydelsens omfang? Efter min mening sjældent, når det drejer sig om voldstilfælde.

- Betaler forbrydelser/overtrædelser af loven sig? Jeg tænker her på »sort arbejde« f.eks. Ja det gør det vel egentlig.

- Er det anstændige menneske i knibe?
- Ja!

Gildekansleren

Hvad vil det egentlig sige at være loyal?

Ja efter ordbogen er en loyal person een, der optræder ærligt og korrekt.

Så kort kan det udtrykkes; men er loyalitet mon ikke en lille smule mere nuanceret?

Er man loyal, hvis man dækker over en anden? Langt hen ad vejen er man nok; men på et tidspunkt kan man måske blive illoyal ved at fortie nogle ting. Balancegangen mellem at hænge nogen ud, og så føle sig loyal ved at gå videre med en sag; - ja, det er det svære.

Verdenshistorien havde måske set anderledes ud, hvis ikke der havde været nogle, der var loyale? Man kan så spørge sig selv: Var de loyale, fordi de oprigtigt troede på en sag, eller var de loyale af frygt for, hvad der ellers ville ske med dem?

Loyalitet kan også være at kunne og turde sige fra på et bestemt tidspunkt; - men hvem er man så loyal overfor? Det er man overfor sig selv og sin egen samvittighed. Vi skal gennem et helt langt liv med vor egen samvittighed på godt og ondt. Så er det, man i en stille stund

tænker på de gode ord: »Vær tro mod dig selv - vær tro mod vore idealer!«.

Gildeskattmesteren

Et samfund opbygges og opretholdes ved love og forbud samt en straf, hvis de ikke overholdes.

Helt anderledes er grundlaget i gildeloven. I den findes ikke forbud eller påbud, men tillid. Tillid til at hver enkelt gildebror efterlever loven i ansvarlighed og loyalitet. Man kan vel udtrykke det således, at gildeloven er en del af rammen for vor kultur.

Gildeloven opfordrer os til at tage del i samfundet, til at lade os bruge, - hvilket også er en berigelse for os selv.

Leonardo da Vinci sagde i et digt, der selv efter mere end 450 år, også i dag har sit fulde pålydende:

»Jern ruster, når det ikke bruges, stillestående vand mister sin renhed og fryser til i koldt vejr.

Ligeså tapper uvirksomhed sindet for kraft.

Et anvendt liv er langt«.

Gildemesteren

Netop Sct. Georgs Gildet er et af de steder, hvor vi forsøger at holde fanen højt. Det lyder lidt selvhøjtideligt; men ikke desto mindre betyder det, at vi på mange områder har en fælles livsholdning, med en stor grad af anstændighed, ansvarlighed og samtidig loyalitet overfor gildelov og gildeløfte.

Det, at vi på mange områder har en fælles holdning til tingene, betyder ikke, at vi altid er enige. Jeg har både deltaget i et gildemesterstævne og et landsgildeting inden for de sidste par år, så jeg taler af erfaring.

Lad os bare se på os selv, vi er jo bestemt heller ikke altid enige; men der er

altid i meget høj grad tale om en ansvarlig og anstændig (uенighed kan man vel næsten sige) diskussion.

»Ædelt er mennesket, jorden er rig, - findes der nød og sult, skyldes det svig«. Det er skrevet af Nordal Grieg i en »Ode til ungdommen«.

Det lyder meget rigtigt, det eneste, jeg er uenig i, er at det er stillet til ungdommen, med mindre da at vi alle betragtes som »ungdommen«.

Mere end nogensinde er samfundet inde i en rivende udvikling, så det vil være for groft at sidestille de mange ændringer og specielle tiltag, der tages i disse år, med omtalte svig; men mange, måske også nogle af os selv, kan godt føle en manglende ansvarlighed og loyalitet fra mange sider, når holdninger, som i går var god latin, i dag er håbløst forkerte. På denne måde kommer det anstændige menneske dagligt i knibe.

Jeg mener, der kan være et sammenfald mellem egoisme og ansvarlig loyalitet, nemlig når dette bruges for at beskytte familiens trivsel.

Det er vel egentlig det, der er et af vore problemer i dag, at vi oftere og oftere skal ind og lave en anstændighedsvurdering, fordi vi har svært ved samtidig at være både anstændige og ansvarlige overfor vores familie, og det vi inderst inde selv tror på og står for, og samtidig få vurderingen til at være sammenfaldende med vore omgivelser. Verden er blevet mere nuanceret.

Det som vi kan bruge os selv og gildet til, er at arbejde med problemerne på en måde, så vi får mulighed for og styrke til at sige fra, således at vi ad denne vej kan opretholde vor gode samvittighed og loyalitet.

fra »LILJEN«
Sct. Georgs Gilderne på Lolland og Falster

TIDEN

Tiden er en mærkelig fyr, for hvad er tid?

Uret er en tidsmåler, men den tid uret måler er jo et diskutabelt tidsrum, for det at komme til tiden behøver jo ikke at være et bestemt klokkeslæt. Om Berlinmuren sagde man, at nu var tiden inde til dens fald; men hvis vi skulle have tidsfæstet faldet, var der jo ingen, der kunne have tidsbestemt det.

Tiden kan være kort, f.eks. om morgenen, når alle skal afsted hjemmefra. Kaffen koger, madpakken skal smøres, og børnene skal afsted til skolen. Bussen er ved at køre - cyklen er punkteret. Ja, så er tiden knap. Men hvis du står og venter, og din elskede er længe om at komme, ja så er tiden lang.

Folk respekterer kun »jeg har ikke tid for mit arbejde«, men står uforstående overfor »jeg har ikke tid for min fritid«. Hvis man i et rumskib ikke har noget ur, ja, så er tiden det enkelte menneskes behov for at spise, at sove eller at arbejde, og det har ikke noget med dette **kunstige** bestemte ur at gøre.

Når man er langt nordpå, hvor det om sommeren er lyst hele døgnet og man har ur på, ja så glemmer man at se på det, og tiden er ikke til at holde styr på. Ganske det samme gælder naturligvis også om vinteren, når det er mørkt hele tiden.

Den der spilder tiden efter samtidens opfattelse, kan have samme uvurderlige oplevelser, som den, der har brugt tiden godt. Når man møder en god ven, er det, som om tiden der er gået, er kort, men han siger alligevel: »Hvor er det dog længe siden« Og når man siger: »De levede til deres dages ende«, så har varigheden (tiden) en stor værdi.

Ja tiden er noget mærkeligt noget - og den bliver opfattet forskelligt af hvert enkelt menneske.

Ovenstående var noget om tid og tiden. Nu håber jeg, at I ikke synes, at I har spildt tiden ved at læse dette.

Børge

fra »HUSKATTEN«

18. Sct. Georgs Gilde i København

BERØRING - VORES MEST UDTRYKS- FULDE SPROG

En formiddag i New York blev Birgitte Gerney fastklemmt under en 35 tons tung kran, der var brudt sammen. Under hele redningsaktionen, holdt en af redningsholdets reddere hende i hånden, mens maskiner fjernede det ene tons forvredne stål efter det andet. En fremmeds berøring gav hende styrke og vilje til at holde ud.

Berøringen er den stærkeste og mest virkningsfulde kommunikationsform vi har, berøringen er den fysiske intimitets sprog, med sin specielle evne til at udtrykke en følelse af samhørighed og nærhed; vi ser det i en moders kærlige omfavnelser, i det venskabelige klap, eller i et kærtegn fra en man er glad for.

Mellem fremmede er reglerne strengere. Selv om man hilser med hånden eller tilbyder nogen sin hjælpende hånd, er man opmærksom på, om gæsten holder sig inden for kulturens normer og regler for socialt omfang.

Selv om reglerne for berøring ikke nævnes, er de synlige for enhver, der gør sig umage. Psykologen Rich. Heslin, har med udgangspunkt i folks roller i forhold til hinanden opdelt berøring i fem kategorier, hver kategori, med sin særlige type af berøring, arten af berøring, og hvilke dele af kroppen der berøres, og om berøringen besvares.

Den funktionelle - professionelle.

Den sociale - høflige.

Den venskabelige - nære.

Den kærlige - varme.

Den seksuelle - erotiske.

Inden for disse fem kategorier er der et usynligt regelsæt for hvad man må og kan tillade af berøring, vi kender dem selvom de er usynlige, og over for fremmede nedtones berøringen til det formelle.

Men der er ingen tvivl om, at redderens mere end formelle berøring med pigen i katastrofen hjalp hende til overlevelse eller da Gorbatsjov, trodsede alle sikkerheds regler i New York, og steg ud af bilen, gik hen til tilskuerne og gav dem hånden, den lille berøring fik stor betydning.

I Paris 110 gange - i London 0

I USA som er en typisk lavberøringskultur, er det meget usædvanligt at se folk røre ved hinanden offentligt. Bortset fra sport og børns leg. De voksne kompencerer deres manglende berøring ved voldsom og ofte ret tætte omfavnelser, det er helt normalt, og ingen mener at der er tale om andet end begejstring over et resultat.

Børns berøring er umiddelbar og impulsiv, hvad enten den er udtryk for glæde eller vrede, så viser de deres reaktion uden fordomme.

Herudover begrænser berøring offentligt, sig til den formelle hilsen mellem voksne og den voksnes nødvendige berøring i forbindelse med forbud eller irettesættelser. Når det drejer sig om forelskede par er berøringen mere synlig, men det går hurtigt over, siger Sociologen Sidney Jourard, som har lavet en sammenlignende undersøgelse af berøring mellem voksne. Han siger at den kulturelle forskel giver dramatiske udslag. I undersøgelsen studerede han på cafeer rundt omkring i verden, undersøgelsen viste: at i San Juan, Porto Rico rørte folk ved hinanden 180 gange i timen, i Paris 110 gange, i London 0.

At det forholder sig sådan dokumenteres i en artikel i Psychology Today Magazine, hvor der også fortælles, at kvinder berører mest, mens mænd stort set nøjes med et håndtryk, og at autoritære personer direkte er bange for berøring - gør det vanskeligt at sige nej, at børn kan dø af manglende berøring, at berøring kan virke ubehageligt og chikanerende, hvis den påtvinges i et forhold, hvor den ene part er i økonomisk afhængighed af den anden.

fra »LILJEN«
Lolland - Falster Distrikt

AKTUELLE ADRESSER:

LANDSGILDELEDELSEN:

Landsgildemester Niels Rosenbom, Hallumvædvej 6, 5851 Janderup	75 25 85 28
Landsgildekansler Søren Adelftoft, Turkisvej 6A, 5210 Odense NV	66 16 56 83
Landsgildeskattmester Per Christensen, Gormsvej 14, 4200 Slagelse	53 52 80 66
Vicelandsgildemester Kirsten Hector, Åvænget 9, 9900 Frederikshavn	98 42 77 08
Vicelandsgildekansler Ole Ross, Strandvejen 110, Reersø, 4281 Gørlev	53 55 90 04
Vicelandsgildeskattmester Svend Erik Jensen, Kaprifolievej 12, 9380 Vestbjerg	98 29 62 89

PROVINCIALMESTRE:

Nordjylland: Kirsten Bethé, Thormodsvej 12, 7760 Hurup Thy	97 95 22 04
--	-------------

Midtjylland: Kirsten Gammelgaard, Urbakkevej 19, 8450 Hammel	86 96 13 74
--	-------------

Sydjylland: Povl Erik Lundh, Romerparken 19, 6000 Kolding	75 50 73 62
---	-------------

Fyn: Svend Christoffersen, Saugstedlund 40, 5600 Faaborg	62 61 81 81
--	-------------

Nord- og Nordvestsjælland: Mogens With, Lokesvej 12, 4300 Holbæk	53 43 55 92
--	-------------

Storkøbenhavn & Bornholm: Ole Olesen, Fortvej 151, 2610 Rødovre	31 70 43 29
---	-------------

Sydsjælland & Lolland-Falster: Niels Jørgen Hansen, Sakshøj 28, 4800 Nykøbing F. 54 85 42 32
--

INTERNATIONALT UDVALG, formand Hanne Monberg, Ibsensvej 47, 2630 Tåstrup	42 99 68 41
---	-------------

PIM:

Nordjylland: Kiss Messmann, Søndergade 43, 3., 9000 Ålborg	98 12 52 22
--	-------------

Midtjylland: Kirsten Gammelgaard, Urbakkevej 19, 8450 Hammel	86 96 13 74
--	-------------

Sydjylland: Povl Erik Lundh, Romerparken 19, 6000 Kolding	75 50 73 62
---	-------------

Fyn: Ebba Hartmeyer, Farsbollevej 1, Gamby, 5471 Sønderø	64 83 10 63
--	-------------

Nord- og Nordvestsjælland: Erik Sparre Sørensen, Hans Rostgårdsvej 23, 3050 Humlebæk	42 19 20 15
---	-------------

Storkøbenhavn og Bornholm: Jette Dyhring Pedersen, Kærvang 6, 4623 Lille Skensved	53 66 94 13
--	-------------

Sydsjælland og Lolland-Falster: Bjarne Brøgger, Egelevgade 26, 4840 Nørre Alslev	53 83 45 23
--	-------------

GAMBIA PROJEKTET: Hanne Vibe, Klosterbakken 22, 3500 Værløse	42 48 17 18
---	-------------

KURSUSUDVALGETS FORMAND: Leif Stilling, Slugten 8, Hald Ege, 8800 Viborg	86 63 87 29
---	-------------

PUM:

Nordjylland: Ole Krogsgaard, Lisedsalsvej 13, 9200 Aalborg SV ..... p. 98 18 11 25 / f. 98 23 22 11

Midtjylland: Leif Stilling, Slugten 8, Hald Ege, 8800 Viborg	86 63 87 29
--	-------------

Sydjylland: Lis Møller Jensen, Kirkegade 24, 6740 Bramming	75 17 27 66
--	-------------

Fyn: Morten Jensen, Frejvasvænget 4, 5700 Svendborg	62 22 11 60
---	-------------

Nord- og Nordvestsjælland: Arne Dahl, Labæk 56, 4300 Holbæk	53 43 12 50
---	-------------

Storkøbenhavn og Bornholm: Hanne Borgstrøm, Ruskær 15, st.tv., 2610 Rødovre	31 75 94 85
---	-------------

Sydsjælland og Lolland-Falster: Niels Jørgen Hansen, Sakshøj 28, 4800 Nykøbing F. 54 85 42 32

RODBJERG GÅRD:

Kaj Thygesen, Seestgårdvej 5, 6000 Kolding	75 50 71 40
---	-------------

SCT. GEORGS FONDEN:

Leif Pedersen, Risvangen 30, 4100 Ringsted	53 61 64 63
---	-------------

SCT. GEORG - REDAKTØR:

Børge Juul Jensen, Ahornvej 9, 8500 Grenaa	86 32 08 71
---	-------------

KIRSTEN LUCHOW

SUNDBYVEJ 1
3600 FREDERIKSSUND

LIVSBE- TRAGTINGER

Prøv at gå en tur langs stranden og find muslinger og strandskaller. Nogle er store og prangende, andre små og elegante, og du glemmer dem hurtigt igen.

Så finder du måske en trist, sort, overgroet musling, som du blot sparker til. Men når du sparker til den åbner den sig måske, og så er det svært at lade den ligge, for indeni skinner den i alle regnbuens farver. Du kan ikke lade den ligge, du ta'r den med dig, og bliver kønnere jo mere du betragter den, det ene øjeblik ser du dens grove ydre, men vender du den om og ser indeni, ja så skinner den til dig og gør dig glad og fuld af beundring. Det ydre er ikke så vigtigt, muslingen har gjort et stort arbejde hele sit liv for at gøre sit indre så smukt som muligt, men ikke for at vi skal komme og beundre den, nej det er

nu dens natur. Der er perlemor i os alle. Undertiden kan vi ikke se det, fordi vi ikke giver os tid til at se nærmere efter. Perlemoret inden i os kommer ikke af sig selv, der skal arbejdes hele tiden for at skabe perlemor, for at holde det vedlige og for at gøre det endnu smukkere. Nogle når måske kun svage farver som næppe er synlige, enkelte indeholder måske en perle. Det er ikke afgørende hvor meget perlemor der er, blot vi arbejder for at der bliver noget. Vi må alle arbejde ud fra etiske måsætninger af høj karakter. Vi skal støtte hinanden frem mod de mål vi har sat os. Det kan vi gøre ved at lytte til hinanden, vi kan hjælpe hin anden med at skabe perlemor, der skinner så meget, at alle andre med lidt held kan få øje på det, uden at vi behøver at reklamere med det, vi må hver især bruge tiden til at skabe lidt mere perlemor inden i os selv, til glæde for vore omgivelser og til gavn for os selv.

Svend Anker
fra »Sct. Georgs Gilderne i Kolding

HUSK AT VIDEREGIVE IMPULS TIL DIN EFTERFØLGER

IMPULS

IMPULS udgives af Sct. Georgs Gilderne i Danmark, Mikkell Bryggers Gade 1, 1460 København K., tlf. 33 32 27 33
fax. 33 32 27 33 og sendes til samtlige gildeledelsesmedlemmer.
IMPULS udkommer 4 gange årligt.
Redaktør: Bjarne Brøgger, Egelevgade 26, 4840 Nørre Alslev
- tlf. 53 83 45 23 - Telefax 53 83 55 22.